

[Poul Schlüter.]

rettigheder skal søges afskaffet, men hvordan det skal gennemføres i praksis, er der ingen som helst vejledning om. Det er forbløffende, at man har villet gøre det således.

Hele dette skatteoplæg har overhovedet ikke været forelagt til drøftelse i udvalget, ikke ét minut er ofret på det. Det blev introduceret som et fait accompli ved udvalgsarbejdets afslutning og i den lakoniske form, at vi andre først fik at høre om det, eller rettere sagt fik chance for at læse om det, da flertallet afleverede sit udkast til betænkning. Da stod det der.

Men dermed er det også gjort klart for folketinget og for offentligheden, at man har lukket af for mulighederne for et bredt samarbejde om en kommende omfattende skattereform. S og SF har låst sig fast til hinanden. Det er jo tydeligt for alle iagttagere, som har fulgt arbejdet her i huset i de seneste dage, at finansministeren har ladet sig jage rundt i manegen, og det er også tydeligt for de fleste af os, at han og store dele af hans folketingsgruppe ikke kan lide det.

Jeg tror, mange har lagt mærke til, at SF's gruppemøder i de seneste dage har været væsentligt kortere end de socialdemokratiske. Jeg mener ikke, tolkningen er vanskelig. Tolkningen er nok den, at SF stort set har fået igennem, hvad man ville, men i den socialdemokratiske gruppe har mange slået sig i tøjet. Det tøjr, statsministeren har om sin gruppes hals, har altså hidtil holdt, men det er min vurdering, at det i den seneste tid må være blevet meget, meget tyndslidt, og jeg tvivler på, at det kan blive ved med at holde.

På samme måde er det gået med sparepolitikken. Her er tingene nu også låst fuldstændig fast. Vi oplevede det særprægede i foråret, da vi drøftede besparelser på statsbudgettet, at vi forhandlede uge efter uge i det politisk-økonomiske udvalg, og der var virkelig en periode, hvor mange af os troede, at regeringen søgte et bredt samarbejde om virkelig klækkelige reduktioner af statsudgifterne. Men så kom der et afgørende slutmøde en onsdag eftermiddag, som jeg meget sent vil glemme, om nogen sinde. Da meldte hr. Morten Lange sig på udvalgets talerliste, og han bekendtgjorde dér, hvad han senere repeterede her i salen, at SF mente, at rammen for udgiftsreduktioner måtte være

ca. 1 milliard kr. Dertil og ikke længere! Og hvad oplevede vi i formiddags? En gentagelse, en ny manifestation af SF's hovedindflydelse på regeringens kurs.

I formiddags tog hr. Morten Lange på ny ordet her fra denne talerstol og sagde, at SF ikke var indstillet på at ville tillade regeringen nye store reduktioner i statsudgifterne. Vi kender regeringens svar. Det er låst fast. Et par hundrede millioner kroner kan der spares. Dertil og ikke længere. Hr. Morten Lange angav her fra talerstolen i formiddags den politiske bevægelsesfrihed, som den nyudnævnte budgetminister nu har. Det kan ikke være morsomt at skulle være budgetminister under de vilkår i den økonomiske situation, der foreligger.

Hvad har så oppositionspartierne sagt? Ja, vi sagde jo hver for sig og tilsammen i foråret, at vi mente, at den rette kur over for vore økonomiske problemer var meget, meget betydelige budgetreduktioner. Det konservative folkeparti forelagde sit forslag herom, og det gik på samlede besparelser over en 2 års periode, når der var tale om både stats og kommunernes udgifter, på ca. 9 milliarder kr. Vi sagde også til regeringen, at vi var indstillet på at ville arbejde sommeren over med budgetproblemerne, hvis regeringen som vi havde ønske om det. Regeringen tog venligt imod dette tilbud, men det blev ikke til noget. Regeringen kaldte ikke på os i sommerens løb. Regeringen ville ikke samarbejde med os.

Senest havde vi i september en samtale med statsministeren og hans kolleger — det havde jo alle partier — og ved den lejlighed gentog vi ønsket om virkelig betydelige reduktioner i de offentlige udgifter. Vi mindede om vore spareplaner og de konkrete udformninger, vi allerede havde forelagt i foråret, og statsministeren sagde til os, at det ville da være på sin plads, om dette blev drøftet, ligesom den daværende økonomi- og budgetminister meddelte os, at han var indstillet på at ville foretage en gennemgang af vore sparepunkter; der var nogle og halvtreds i alt konkret udformet under møder i ministeriet.

Dette tilsagn er endnu ikke opfyldt. Så sent som her i formiddags har vi fået en indkaldelse til et møde, og det takker vi for, men nu er terningerne jo kastet. I mellemtiden har regeringen jo låst sig fast til SF's